

Reccption

— Päivää. Oli huone varattuna nimellä Gorbatshov.

— Korpatsohvi...Korpatsohvi... Ei taida kyllä löytyä sillä nimellä.

— Kyllä sen pitäisi siellä olla. Geellä. G-O-R-B-A-T-S-H-O-V. Tai olisiko ne panneet sen tilaajan nimellä Koivisto. Se alkaa koolla. Pitääkö tavata?

— Ei tartte tavata, tämä on korkeatasoinen hotelli. Kyllä täällä se Gorbatshovkin näyttää olleen. Vaan tässä sanotaan, että tulee kello 18:aan mennessä. Nyt on jo viisi yli, että se huone on kyllä mennyt jo.

— No voi voi. Sattuipa hankalasti. Kun kokous kesti niin pitkään.

— Niinhän ne kaikki sanovat. Vaan eihän siitä mitään tule, jos me täällä rupeamme seisottamaan tyhjiä huoneita.

— Eikö teillä nyt kuitenkin olisi jotain vielä vapaana? Ei sen niin häävikään tarvitsisi olla.

— Jaa, no. Ehkä tässä tapauksessa voitaisiin vähän joustaa. Kahden hengen huoneeseenhan teitä ei tietysti voi panna, mutta ehkä me voisimme harkita jostakin syrjemmältä jotain petipaikkaa.

— Sepäs mukavaa, kiitoksia oikein paljon.

— Ja mihinkähän osastoon niinkuin olisi toivomusta?

— Osastoon?

— Niin niin, osastoon. Tupa-

koiville vai tupakoimattomille vai mahorkkapuolelle? Tai niin, no. Antaa olla, ei löydy muualta kuin mahorkasta.

— Kyllä se kelpaa, vaikka en hän minä itse polttele.

— Ryyppäättekö?

— En varmasti, kai te nyt sen olette kuullut. Nimi oli Gorbatshov.

—Ai ai, eipä taida sitten tulla mitään. Meillä kun on semmoiset säännöt, että asukkaan pitää käyttää ravintolapalveluita vähintään tuhannen markan edestä.

— Hyvä on, hyvä on, minä lupaan tarjota tuhannella markalla suomalaisille ystäväilleni.

— Vaan kun meillä ei tarjota kaalisoppaa.

— No vaikka kaviaaria sitten.

— Olkoon, kunhan lupaatte, että tilaatte huonepalvelusta ettekä näyttäydä ravintolasalissa. Asiakkaat voivat valittaa. Se tekisi sitten kolmetuhatta markkaa.

— Kolmetuhatta markkaa!? Miten se on mahdollista?

— Tonni kaviaarista ja kaksi huoneesta. Plus juomarahat, meillä täällä lännessä on semmoinen tapa.

— Eikös se ole vähän kohtuutonta?

— Jaa-a, jos herra on sitä mieltä niin pitää katsella muita paikkoja. Tuolla on miesten yömaja vähän matkan päässä...

— En minä nyt sinne ehdi.

Pakko kai minun on ottaa se huone.

— Vai ottaa. Noin vain? Vaikkei ole rahasta nähty vilaustakaan.

— Eikös se yleensä lähtiessä...

— Ei kuulkaa hyvä mies sitä voi sinne jättää. Eihän ne taida teikäläisillä päivärahatkaan riittää niin pitkälle. Pitää maksaa etukäteen ja käteisellä.

— Tämäpäs nyt on kummallista. Mutta olkoon, tuossa on kolme tuhatta. Kunhan vain katto pään päälle löytyy.

— Katto? Vai heittäydytään sitä vitsikkääksi. Eihän siellä nyt voi katto olla, mahorkkapuolen avoparvekkeella. Täytyyhän tuuletuksen pelata. Mutta peti on, semmoinen oikein kotoinen telaketjuheteka. Ja kyllä herra yhden yön tarkenee, kun on niin tukeva vanhanajan pomppa päällä ja karvalakki ja kaikki. Avaimenne, olkaa hyvä, toivottavasti viihdytte.